DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XVII. ZATURDAG den 27sten JUNY, 1829. N. 26

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

UITTREKSELS UIT HAARLEMSCHE COURANTEN.

Frankfort, Maart 29.—Zoo men aan de verzekering van een der Hongaarsche dagbladen geloof kan geven, zoude Rusland van de Verhevene Porte hebben verlangd de navolgende voorwaarden tot het sluiten van een vredesverdrag:

"Het sloopen van de kastelen aan de Dardanellen. De vryheid van den handel in den Archipel en naar de Zwarte Zee, zonder eenig onderzoek. Het erkennen van de onafhankelykheid van Griekenland. Het erkennen van het regt van bescherming van Rusland, ten aanzien van Turksch Armenie. De onafhankelykheid van den Griekschen Patriarch in Konstantinopel. Vryheid van godsdienst en het vermogen, om kerken met klokkentorens te mogen bouwen, en het betalen van eene oorlogscontributie van 600 millioenen door de Verhevene Porte, met bepaling, dat de beide vorstendommen, tot na de kwyting derzelve, door de Russische troepen zouden blyven bezet.

Het dagblad verzekert, dat de Porte deze bedingen dadelyk heeft van de hand gewezen; het deelt echter geene byzonderheden mede, omtrent de wyze, op welke deze zoo veel omvattende voorwaarden de Porte zouden zyn te kennen gegeven.

Den 3den April.—De Turken schynen in Siseboli ten eenemale te zyn overrompeld, en zoo weinig op een bombardement te zyn bedacht geweest, dat de bezetting, welke uit 1600 man bestond, de vlugt heeft genomen, zoodra de Russische schepen hun vuur hadden begonnen. Men verneemt, dat het vermeesteren van die sterkte door de Russen geene geringe verlegenheid onder de Turken heeft te weeg gebragt.

Den 11den April.—Uit Triest wordt gemeld, dat de Grieken het kasteel van Lepante belegeren, en dat de admiraal *Miauli* het met de *Hellas* en twee brikken van de zeezyde blokkeert. Genoemde vlootvoogd heeft een Griekschen zeeroover vermeesterd en verbrand.

Den 14den April.—In byzondere berigten uit Triest wordt gemeld, dat de Grieken de geheele westkust van Griekenland, tegenover Corfu, zeer naauwkeurig blokkeerden, zoo dat men geene barken meer derwaarts konde zenden.

Den 15den.—In berigten uit Moldavie wordt gemeld, dat aan de groote brug over de Donau by Hirsova met yver wordt gearbeid, doch dat de wegen over het algemeen nog zoo slecht zyn, dat men voor het einde van April geene operatien van belang in Bulgarie te gemoet ziet.

Den 17den.—Het vermoorden van den Russischen gezant in Teheran, door eene verwoedde volks-menigte, heeft eenen zeer ongunstigen indruk gemaakt. Men gelooft niet, dat een nieuwe gezant derwaarts zal vertrekken, zoo lang de Schach geene voldoening geeft en waarborgen stelt voor de toekomst.

Den 18den.—In de berigten van de Moldavische grenzen tot den 2den April wordt steeds melding gemaakt van den slechten toestand der wegen, en de, ten gevolge van denzelven, geheele opschorting van krygsverrigting.

Den 19den.—Naar luid van de opgave van het Fransche dagblad, hetwelk in Patras wordt gedrukt, heeft de President van Griekenland, graaf *Capo d'Istria*, zich den 2den Maart te Egina ingescheept aan boord van het Russisch fregat Helena, ten einde zich van daar naar Naupli en verder naar Navarino te begeven, en alzoo den geheelen Peleponnesus te bezoeken. Om in den geregelden gang der zaken te voorzien, heeft de President eenen raad van ministers benoemd, welke bestaat uit de drie eerste secretarissen van de drie sectien van het Panhellenion; van den secretaris voor buitenlandsche zaken en van den secretaris van Staat;—in welken raad, by afwezigheid van den president, een der probouli van het Panhellenion zal voorzitten.

De president heeft voorts, op byzonder verlangen van de opperhoofden der Grieksche legers in Livadie, zynen broeder, *Augustin Capo d'Istria*, benoemd als zynen plaatsvervanger en byzonderen commissaris by genoemde krygsmagt. Dezelve heeft zich reeds, aan boord van het Grieksche stoomschip Hermes, naar Asprospitia, aan de noordkust van de golf van Korinthe, begeven, ten einde eene byeenkomst te hebben met den generaal *Demetrius Hypsilanti*, welke daarop weder naar zyn hoofdkwartier te Rachova is teruggekeerd. Men wilde in Patras weten, dat laatstgenoemde veldheer, ontevreden met deze benoeming, zyn ontslag zoude hebben verlangd, doch dit is van elders nog niet gebleken.

Het gewigtig berigt, dat de Turksche citadel van Vonizza, aan de golf van Arta, zich, uithoofde van gebrek aan leeftogt, aan den generaal *Church* heeft overgegeven, wordt allezins bevestigd.

Naar luid van nadere berigten uit Egypte, zyn de reguliere troepen, welke uit dat oord den Sultan worden te hulp gezonden, niet naar de Donau, maar aan de zyde van Erzerum bestemd, doch verneemt men, dat al valt hunne togt door de woestyn beter uit, dan te verwachten is, zylieden niettemin te laat op het tooneel des oorlogs zullen verschynen.

Den 24sten.—Men schryft uit Ancona, van den 10den April, dat, volgens brieven uit Korfu, Thessalie en Albanie in opstand zyn, en dat de opstand der Albanezen eene zeer bedenkelyke houding aanneemt. Men wil, dat de Albanezen niet om hunne achterstallige soldy, maar door Grieksche zendelingen, door middel van geld en beloften, in beweging zyn gebragt; eerstgenoemde lieden, die gewoonlyk den meestbiedenden dienen, zouden thans verlangen, op eenmaal vry en, gelyk de Grieken, onafhankelyk te zyn. Men merkt aan, dat deze omstandigheid de onderhandelingen over de Grieksche zaken nog ingewikkelder zal maken, en alle toegeeflykheid der Porte ten gunste der Grieken, waarop men hoopte, zal verydelen. *Emin-bassa*, de zoon van den tegenwoordigen groot-vizier, die door den laatstgenoemden, ter bewaring der rust, in Thessalie achtergelaten was, zou niet meer tegen de Albanezen opgewassen zyn, en reeds groote verliezen geleden hebben. Men geloofde dus, dat de Turksche troepen, die uit Epirus en Livadie naar de Donau in aantogt zyn, bevel zonden bekomen, om naar Thessalie terug te keeren, ten einde *Emin-bassa* te versterken.

Den 25sten.—Alle de berigten uit Konstantinopel komen daarin overeen, dat, door het niet aankomen van de groote verwacht wordende karavane uit Smyrna de levensmiddelen aldaar, immers tot den 26sten Maart, zoo schaars waren geworden, dat de Sultan dit gebrek op dat oogenblik als zynen grootsten vyand konde beschouwen, en de bevolking van gemelde hoofdstad zich in de daad in eenen zeer moeilyken toestand bevond.

Volgens byzondere berigten uit Bucharest van den 6den April is het hoofdkwartier van den generaal *Diebitsch* den 30sten Maart van Jassy opgebroken, en voorwaarts naar Izakza, aan den Donau, verlegd.

Den 26sten.—In een der byzondere brieven uit Konstantinopel, welke met den laatst aangekomen postcourier zyn overgebragt, komt voor, dat de Nederlandsche gezant de onderhandelingen met den reis-effendi, betreffende de bevrediging van Griekenland, steeds voortzette, en in de laatste dagen weder eenige meerdere hoop scheen te hebben geschept, om dat genoemde ambtenaar op nieuw den wensch had geuit, dat de gezanten der beide mogendheden hoe eerder hoe beter mogten terug komen, en zich als dan overtuigen, hoezeer de Porte genegen was, om, ten behoeve van Griekenland, en tot herstel der vorige betrekkingen met Frankryk en Engeland, alles te doen, wat slechts met hare eer bestaanbaar was. Tot welke bepaalde maatregelen zy echter hare toestemming zoude willen geven, wordt niet gemeld, en volgens deze berigten zoude de Fransche commissaris *Jaubert*, welke zich niet wel met den reis-effendi konde verstaan, toebereidselen maken, om eerlang naar Frankryk terug te keeren.

Door tusschenkomst van den Deenschen gezant is het lot der Russische krygsgevangenen in Turkye aanmerkelyk verbeterd. Genoemde gezant schynt in persoon voor de uitdeeling van den leeftogt te zorgen.

Den 28sten.—De berigten uit de vorstendommen, van de eerste dagen der loopende maand, melden, dat de toestand der wegen steeds alle krygsverrigtingen verhinderde, en dat de hevige regen, welke destyds was gevallen, nog weinig uitzigt gaf op verbetering.

De leeftogt blyft schaarsch in de vorstendommen, en baron *Sekalario* heeft, daar de haver ontbreekt, last bekomen, om eenen aanzienlyken voorraad boekweit naar Wallachye te zenden, ten einde tot paarden-voeder te verstrekken.

In brieven uit Italie wordt gemeld, dat sedert een geruimen tyd werd gesproken van eene blokkade, niet alleen van de Dardanellen, maar ook van Alexandria, door de Russische zeemagt, doch dat tevens werd verzekerd, dat dergelyke maatregel van de zyde der Engelschen eenen geduchten tegenstand zoude ontmoeten.

Berlyn Maart 30.—Berigten uit Petersburg van den 21sten Maart melden, dat aldaar uit Odessa de officiele tyding is aangekomen, dat de russische admiraal *Kumani* zich den 28sten February, door eene kloekhartige en met spoed uitgevoerde onderneming, heeft meester gemaakt van de sterkte Siseboli, en by die gelegenheid den bevelhebber derzelve, een bassa van twee paardenstaarten, benevens 46 officieren der bezetting, gevangen heeft genomen.—Elf stukken geschut en een zeer aanzienlyke voorraad krygsbehoeften en leeftogt zyn tevens in handen der Russen gevallen.—Siseboli is gebouwd op een schiereiland, en kan, uit dien hoofde, tegen een hevigen aanval bestand worden gemaakt.—Het ligt in de nabyheid van Bourgas, en bestrykt eene der beste reeden, welke de Zwarte-zee oplevert, op een afstand van 30 uren van Adrianopel en van 45 uren van Konstantinopel. Met het bezit van deze vesting en reede heeft de russische krygsmagt zich alzoo een vast punt verzekerd *ten zuiden* van den Balkan, op het welk het ten allen tyde krygsmagt kan ontschepen, en eene stapelplaats van leeftogt en voorraad opslaan.

Den 10den April.—De gevangen genomen bassa van Siseboli heeft verzekerd, dat de Turken, die gelast zyn, om de positie van Bourgas en de kust in dien omtrek te verdedigen, by gebrek aan manschap, zich in eenen moeilyken toestand bevinden; en dat zy naauwlyks 7000 man tellen.

Den 19den April.—Uit de officiele berigten, welke de Petersburgsche dagbladen dezer dagen mededeelen, blykt, dat de Turken op de grenzen van Azia den veldtogt hebben geopend, en wel met het belegeren van de vesting Achaltzik, welke de Russen in het verleden jaar op de Muzelmannen hebben veroverd.—Het belegeringscorps bestond uit 20,000 man; hetzelve had reeds twee malen eene vruchtelooze bestorming beproefd en maakte zich gereed, om, door het ontbranden van twee mynen, eene bijzondere bres in de werken te maken, toen de generaal *Paskevitz* de noodige krygsmagt deed aanrukken, om de vesting te ontzetten. Dezelve is den 16den Maart in de nabyheid derzelve aangekomen en de Turken hebben zich daarop terstond terug getrokken. De generaal *Bebutoff*, welke in de vesting het bevel voerde, heeft deze gelegenheid waargenomen, om een uitval te doen, en heeft by denzelven de terugtrekkende Turken vier stukken geschut, een mortier en eene menigte gevangenen ontjaagd.

Den 27sten April.—Volgens de jongste berigten uit de vorstendommen, worden de militaire operatien nog steeds door het ongunstige weder en den slechten staat der wegen verhinderd. Volgens het dagblad van Odessa van den 8sten April, meldt de generaal *van Geismar*, dat de rivieren in Klein Wallachye buiten hare oevers zyn getreden; dat, door den ysgang op de Scio, de Olt en eenige min belangryke wateren, verscheidene bruggen zyn weggedreven, doch door andere op pramen gelegde zyn vervangen geworden.

Genoemd dagblad meldt tevens eenige byzonderheden nopens den uitval, welke byna eene maand te voren uit Giurgewo is ondernomen. De vyand telde 3000 man, doch de generaal *Gereken*, welke met eene afdeeling troepen te Daja stond, deed de voorhoede der Kozakken terstond door een regiment huzaren, een regiment Kozakken en 4 stukken ondersteunen, welke, by Turbat op den vyand stotende, denzelven, met eenige schoten uit het grof geschut, in verwarring bragten en noodzaakten naar de vesting terug te wyken.

Hamburg Maart 31.—Omtrent het gevecht, het welk in de eerste dagen van February in de wateren van Kandia is voorgevallen, heeft men in Koppenhage de navolgende berigten uit Alexandrie ontvangen: "Zoodra de bassa is onderrigt geworden, dat de Engelschen de blokkade van Kandia hadden opgeheven, heeft hy drie transportschepen met leeftogt, en eene korvet met krygsvoorraad, alles onder bedekking van een fregat, aan boord van het welk zich 100 egyptische zee-kadetten bevonden, derwaarts gezonden. In de nabyheid van hetzelve ontmoette deze scheepsmagt een linieschip, het welk dadelyk op haar aanhield. Niet in staat, om dezen bodem tegenstand te bieden, namen de egyptische schepen terstond de vlugt. Het fregat werd een etmaal lang vervolgd en had zyn behoud alleen aan zyne betere bezeildheid te danken, doch de korvet en eene zeer fraaye brik vielen den Russen in handen."

Den 28sten April.—In byzonder berigten, welke hier ter stede uit Turkye zyn aangebragt, wordt gemeld, dat, by het heerschend gebrek aan leeftogt in Konstantinopel, wel eene byzondere gisting werd waargenomen onder de menigte der bevolking, maar dat de ontevredenheid alleen gerigt was tegen de duurte, en geenzins tegen den oorlog, die dezelve te weeg bragt, zoo dat de Kristenen zich zoo min mogelyk in het openbaar ver-

toonden, uit vrees van het slagtoffer te worden van de drift van enkelde dweepzieke Muzelmannen.

Hamburg, April 7.—Volgens berigten uit Odessa is Sizeboli met 3000 man Russische troepen bezet, en van leeftogt voorzien.

Parys, Maart 6.—In onze dagbladen wordt opgemerkt, dat de Fransche prelaten zich in hunne mandamenten voor de vasten byzonder beklagen over den in Frankryk heerschenden geest. De aartsbisschop van Toulouze heeft by zynen laatsten herderlyken brief weder geprotesteerd tegen de verordeningen op het geestelyk onderwys, aan welke hy zich eenigen tyd te voren had onderworpen, op grond, dat het openbaar onderrigt van regtswege de geestelykheid toekomt. Byna alle verzekeren, dat de geestelykheid en de godsdienst steeds aan vervolgingen zyn bloot gesteld; dat de zoogenaamde wysgeerige beginselen meer en meer veld winnen, en het katholicismus verdringen. De bisschop van Meaux beklaagt zich byzonder, dat de verhalen van wonderwerken, die onlangs in Frankryk zouden hebben plaats gehad, geen geloof vinden, en spaart zyne protestantsche landgenoten, die hy beschuldigt van zedeleer, noch godsdienst te kennen, in geenen deele.

Den 7den.—De monarchale bladen maken gewag van eene drukke briefwisseling tusschen Madrid en Londen, welke betrekking zoude hebben tot de regeling der Portugeesche aangelegenheden, en tot het zenden van Spaansche troepen, onder den Infant *Francesco*, naar Cuba, ten einde eene poging tegen Mexico te beproeven.

Den 14den.—In de kamer der gedeputeerden heeft de heer *de Salverte* eene petitie ingeleverd, strekkende, tot het wettig herstel van de nationale garde van Parys.

Den 22sten.—Een brief uit Lissabon van den 7den Maart behelst de navolgende byzonderheden:

"De dag van heden is voor deze hoofdstad een dag van rouw en verschrikking. Gisteren avond wilde het gerucht, dat de kollonel *Moreira* en vier mede-veroordeelden op het plein Caes de Sodra zoude worden ter dood gebragt. Daar op dat plein geene toebereidselen waren gemaakt, vleidde men zich, dat het zoo ver nog niet gekomen zoude zyn, doch in deze hoop is men bedrogen geworden; des nachts is de galg opgerigt, en wel ter zelfder plaatse, waar in 1826 eene kolom ter eere van *D. Pedro* is gesticht geweest.

"Zoodra men deze toebereidselen heeft ontwaard, zyn alle de omliggende huizen gesloten. Ten negen uren des ochtends is de plaats met troepen bezet, en inzonderheid met zoogenaamde koninklyke vrywilligers. Men heeft de menigte tyd willen geven, om zich voor deze strafoefening te vereenigen, en niet voor op den middag hebben de veroordeelden de gevangenis van Limoeiro verlaten. De optogt werd geopend door 50 man ruitery. Daarna volgden de veroordeelden, barrevoets, bekleed met eene lange tabbaard en met een crucifix in de hand, wyders eene afdeeling voetvolk van 100 man; daarna een aantal van 50 justicieren, met hunne bedienden, alle voorzien van witte staven; vervolgens eenige regters, in groot costuum, en onder dezelve de genen, welke het vonnis over de veroordeelden hadden gestreken; en eindelyk 45 personen, behoorende tot de broederschap der boetelingen, elk voorzien van eene waskaars en voorafgegaan door hare banier.

"De vyf veroordeelden gingen achter elkander; elk begeleid door twee geestelyken van de orde der Jezuiten. De eerste was de zoon van den kapitein *Chabi*, een jongeling van nog geene 18 jaren; de tweede een jongeling van gelyken ouderdom; de derde een Braziliaansch kapitein; de vierde een luitenant kollonel der militie, en de vyfde de brigadier *Moreira*. Daarna volgden de kapitein *Chabi* en de zoon van den brigadier, welke beide waren veroordeeld, om de strafoefening van hunnen zoon en vader by te wonen, en vervolgens, hun leven lang gedurende, op de kust van Angola tot den dwangarbeid te verblyven. Ten half een uren zyn de veroordeelden in de kerk van de H. Magdalena gekomen, en hebben zy aldaar, gedurende een half uur, aangehoord eene redevoering van vader *Bonaventura* (denzelfden, die nog kort geleden zyne toehoorders ten onregte heeft verkondigd, dat *D. Miguel* door de gezamelyke kabinetten als Koning was erkend) en daarna zyn zy naar de strafplaats geleid en aan den scherpregter overgegeven.

"De beide jongste hebben hun lot gelaten en zonder spreken ondergaan; de beide volgende hebben de menigte toegesproken, doch men heeft dadelyk den kring om het schavot uitgebreid. De Braziliaan heeft echter duidelyk gezegd, dat hy den dood niet vreesde, maar denzelven niet had verdiend; dat de meerderheid zyner regters ook voor verbanning had gestemd, en dat hy zeer wel wist, dat men die meerderheid op hoog bevel had weten te bewegen, om het vonnis in een doodvonnis te veranderen. *Moreira* heeft men met geweld het spreken belet.

"De strafoefening heeft vier uren geduurd. Gedurende dezelve hebben de vrywilligers somwylen de kreet van *leve de alleenheerschende Koning D. Miguel* aangeheven, doch zy zyn niet beantwoord; noch door de linietroepen, noch door de menigte, zelfs niet door de lieden, die anderzins voor het aanheffen van vreugdekreeten plagten betaald te worden. Na dat de hoofden van de ligchamen waren afgescheiden en op de galg op yzeren pennen waren gesteld, heeft men den kapitein *Chabi* en den jongen *Moreira* onder dezelve geleid, en eindelyk weder naar de gevangenis terug gebragt.—Geheel Lissabon is vervuld met schrik, wegens deze executie, welke ook in zeker opzigt zonder voorbeeld is, als hebbende plaats gehad, tegen alle vroegere gebruiken, in de vasten en op vrydag.

"Men wacht eerlang gelyke berigten uit Oporto; immers men verzekert zeer stellig, dat dezer dagen derwaarts bevel is gezonden, om een begin te maken met het uitvoeren van de reeds gevelde doodvonnissen.

"De staatkunde van *D. Miguel* en van zyne moeder, de Koninginne-weduwe, vindt steeds warme verdedigers en uitbundige lofredenaars by de geestelykheid hier te lande."

Den 7den Maart waren de Portugeesche schepen, die Terceira moesten blokkeren, nog niet uit de Taag gezeild.

Parys April 12.—Den eersten April is het navolgende te Rome afgekondigd: "Het heeft der aanbiddelyke Voorzienigheid behaagd, volgens den wensch der geloovigen, een einde te maken aan den weduwstaat der kerk, na dat de zetel derzelve 49 dagen onverruld; en het conclave 36 dagen vergaderd is geweest. De zeer uitstekende kardinaal *Franciscus Xaverius Castiglioni*, bisschop van Frascati, groot-penitentiarius en prefect van de heilige congregatie van den *index*, is by stemming van gisteren ochtend als souvereine Paus verkoren. De benoemde, ondervraagd door den zeer uitstekenden kardinaal *Julius Maria de Somaglia*, deken van het heilig collegie, of hy de opperste waardigheid der kerk aannam, heeft zich aan de wille Gods onderworpen, en den naam verkozen van *Pius VIII*.

"Alstoen heeft monsignor *Zucche*, prefect der plegtigheden en notaris van den apostolischen Stoel, de acte van aanneming opgemaakt. Vervolgens hebben de kardinalen *Albani* en *Gaccia-Piati*, als eerste diakenen, hem verzeld naar de sacristie, alwaar hy met het pausselyk gewaad is bekleed. Daarna hebben zy hem begeleid naar de kapel van het Quirinaal, alwaar de Heilige Vader, gezeten op de *predalla*, van de kardinalen het eerste blyk van gehoorzaamheid en adoratie heeft erlangd, met de handkus en de dubbele omhelzing.

"Na deze acte heeft de zeer uitstekende kardinaal *Galeffi*, kamerling van de H. roomsche kerk, den Paus den visschers-ring aangedaan. Het balcon, boven de groote poort van het Quirinaal, inmiddels geopend zynde, heeft de kardinaal *Albani* der menigte den nieuwen Paus verkondigd. Op deze aankondiging heeft het volk, waarvan de menigte, ondanks een slagregen van twee uren, het plein vervulde, de lucht met de levendigste toejuichingen vervuld. De militaire muziek deed zich hooren; het geschut van het kasteel S. Angelo loste verscheidene salvo's, en alle de bewoneren van Rome gaven zich over aan eene vreugde, aan welke de geheele katholyke wereld eerlang zal beantwoorden.

"Dezen ochtend ten 10 uren heeft Z. H. zich, in zyne koets, verzeld door de kardinaals *Somaglia* en *Galeffi*, naar de kapel begeven van *Sixtus IV*, en heeft aldaar de tweede adoratie der kardinalen erlangd, met de voet-kus de handkus en de dubbele omhelzing.

"Daarna is Z. H., gedragen op de *sedia gestatoria*, voorafgegaan door de prelaten en de kardinalen, gebragt naar de hoofdkerk van het Vaticaan, ten einde aldaar het H. Sacrament te aanbieden. Voor het hoofd-altaar der biecht gekomen, heeft hy zich, op een rood kussen, geplaatst in het midden der *mensa*. Alstoen heeft de kardinaal-deken de ambrosiaansche hymne aangeheven, welke door de verdere kardinalen is vervolgd. Gedurende dezelve hebben de kardinalen den H. Vader de derde en laatste adoratie toegebragt.—De kardinaal *Pacca* is op nieuw als prodatarius; de kardinaal *Gregorio* als groot penitentiarius benoemd."

Den 18den.—Volgens berigten uit Madrid, wordt de openstelling van de vryhaven van Cadix tegen den 30sten Mei te gemoet gezien. Die ongelukkige stad heeft onder de laatste omstandigheden zoo veel geleden, dat de bevolking tot beneeden de helft der vroegere tyden was verminderd, en de huren der woningen tot beneden twee derden der vorige pryzen waren gedaald. Men wacht er nieuwe handel-huizen, zoo uit Sevilie, als uit Gibraltar, Bordeaux en Havre.

Den 27sten.—Volgens berigten uit Patras van den 11 Maart, bevond de kollonel *Fabvier* zich den 3den dier maand nog te Egina. Aan het herstel der vestingwerken van het kasteel van Morea arbeidden eenige honderd behoeftige Grieken, onder bestuur van fransche officieren. De eerstgenoemde waren in brigaden verdeeld, en werden van de zyde van het Fransche leger van leeftogt en soldy voorzien.

Marseille, April 12.—Op de werven en in de haven van Toulon wordt nog druk gearbeid, en wekelyks worden van daar levensmiddelen en andere behoeften voor de Fransche troepen naar Morea gezonden, welker aantal op 7000 man wordt begroot.—Het gerucht wil, dat niet alleen de maarschalk *Maison*, maar ook de overste *Fabvier* van daar wordt terug gewacht.

Berlyn, April 6.—Officiele berigten uit Petersburg behelzen de navolgende byzonderheden, betreffende een zeer treurig voorval, hetwelk onlangs in Teheran, de hofplaats van het Perziaansche ryk, heeft plaats gehad.

"In Teheran heeft den 12den February, ten gevolge van eene oneenigheid van de bedienden aan den Russischen gezant met eenig gemeen volk, eene zeer noodlottige gebeurtenis plaats gehad. Een hoop lediggangers, welke zich gedurende deze oneenigheid voor de woning van den gezant had vereenigd, heeft gemeend zich in dien stryd te moeten mengen, en daar ongelukkig eenig hunner het leven daarby inschoten, stroomde al spoedig uit den naby gelegen bazar eene overgroote menigte toe, ten einde den dood hunner landslieden te wreken. De hoofddeur van het hôtel werd ingeslagen, in weerwil van den tegenstand der kozakken en der Perziaansche wacht, welke by die gelegenheid vier man verloor;—tevens werden de muren beklommen, en alzoo drong de woedende menigte tot midden in de vertrekken, alwaar men alles ter neder sloeg. Vergeefs spoedde zich de Schach in persoon, benevens *Selou-Sultan*, zyn zoon, die tevens met het bevel over de troepen bekleed was, met eene aanzienlyke krygsmagt, naar het hôtel van den gezant, ten einde de oproerigen te verstrooijen en te bedwingen. Het was reeds te laat, en de gezant, de heer *Gribojedoff* was, benevens zyn gevolg, het slagtoffer geworden van de woede der moordenaren. De eerste secretaris en nog drie andere personen hebben het geluk gehad, om zich, door eene spoedige vlugt, aan het bloedbad te kunnen onttrekken.

"De Schah, zoo wel als *Abbas-mirza* en geheel het hof, zyn ten uiterste neerslagtig. Ten hove is eene rouw van acht dagen geboden. Om oopregtelyk genegen, om Rusland alle die voldoening te verschaffen, welke het zoude kunnen vorderen, wil *Abbas-mirza* zynen oudsten zoon, met den kaimakan, naar graaf *Paskewitz* zenden, ten einde denzelven alle de omstandigheden van dit treurig voorval mede te deelen, en hem tevens die inlichtingen te geven, welke hy zoude kunnen verlangen."

Londen Maart 13.—De bill, betrekkelyk de emancipatie, behelst eene strafbepaling van 100 ponden voor het voeren van een verboden titel door een der r. katholyke prelaten, en eene boete van 50 ponden voor elken deelgenoot van de orde der Jesuiten, welke verzuimd heeft zich te laten registreren; alsmede de bepaling, dat elke Jesuit, welke, niet geregistreerd zynde, na het uitvaardigen der bill, in Groot-Brittannie komt, te dier zake zal worden verbannen.

De voornaamste bedenking van de zyde der tegenstanders van de emancipatie bestaat daarin, dat de belyders van de r. k. godsdienst eene aanmerkelyke uitbreiding van voorregten erlangen, zonder daar tegen iets aftestaan, en zonder eenige zekerheid te geven voor de bestaande orde van zaken;—de uitsluiting van enkele plaatsen ten minste wordt van die zyde als geene genoegzame zekerheid aangemerkt, en volgens deze lieden zoude de minister *Peel* zelf in het openbaar hebben erkend, dat de eenige zekerheid, op welke hy rekende, bestond in de onverzettelyke verkleefdheid van de groote meerderheid der bevolking aan de protestantsche godsdienst. Zoo dikwerf echter de zaak in het lager huis ter sprake komt, toonen de voorstanders van den maatregel, die verre weg de overhand hebben, zoo veel ongeduld, dat de tegenstanders kwalyk hun gevoelen, zoodanig als zy dit schynen te verlangen, kunnen openbaren.

Men rekent, dat als de emancipatie op de bovenstaande grondslagen wordt aangenomen, het lager huis 85 en het hooger huis een tiental r. katholyke leden zal erlangen.

Het voorstel van het verhoogen van het kiesregt schynt in Ierland by de r. katholyken eenen algemeenen bygval te erlangen.

Den 21sten Maart.—Met berigten uit Rio Janeiro van den 6den January verneemt men het stellig berigt van het mislukken van de zending van lord *Strangford*. Z. M. de Keizer van Brazilie heeft in eene plegtige audientie aan Portugeesche gedeputeerden verklaard: "Dat hy alles zoude vermyden, wat strekken konde, om de onafhankelykheid van de beide natien in de waagschaal te stellen; maar dat hy vast besloten had, om de wereld te toonen, dat hy voor de regten zyner dochter (*D. Maria*) *wist te stryden, en nimmer in eenig vergelyk zoude treden met den overheerscher van haren troon*."—Volgens andere berigten, zoude er reeds aan het uitrusten eener expeditie naar Portugal worden gearbeid.

Londen, April 11.—De benoeming van den heer *Robert Gordon*, als buitengewoon ambassadeur en gevolmagtigd minister van Groot Brittannie by de Verhevene Porte, is dezer dagen officieel aangekondigd. Den 10 is deze staatsman met eene stoompaket van Doever naar Calais overgestoken, ten einde zich verder naar Napels te begeven.

Den 15den.—Maandag den 13den heeft Z. M. de Koning de bill tot emancipatie van de belyders der r. k. godsdienst met zyne handteekening, bekrachtigd, alsmede de bill, by welke het kiesregt in Ierland wordt verhoogd. Den 23sten aanstaanden zullen dezelve alzoo kracht van wet erlangen, en aldan kunnen de lords hertog van *Norfolk*, graaf *Shrewsbury*, *Clifford*, *Arundel*, *Dormer*, *Stafford* en *Petre*, alle belyders van genoemde eerdienst, zitting nemen in het parlement. De hertog van *Norfolk* zal, zoo men verneemt, den heer *Shiel*, die zich almede in Ierland, in het voordeel der emancipatie, byzonder op den voorgrond heeft gesteld, voor eene zyner *boroughs*, als lid van het huis der gemeenten, doen optreden.

Den 17den.—By gelegenheid van het ontvangen der tyding van de aanneming der emancipatie bill door het hooger huis, in Dublin, hebben eenige belyders van de r. k. eerdienst hunne woningen willen illumineeren, doch de voornaamste hunner, duchtende, dat iets dergelyks welligt aanleiding zoude kunnen geven tot ongeregeldheden, zyn in tyds byeengekomen, en hebben zich onderling verbonden, om eene zoodanige illuminatie te verhoeden; op grond, dat de maatregel der emancipatie geenzins behoort te worden aangemerkt als eene overwinning van eene party op eenig ander gedeelte der bevolking, maar alleen als het wegnemen van den smaad der vernedering, zonder dat de privilegien van het Protestantsch gedeelte der natie daardoor worden verkort. Het schynt, dat dit besluit den bedoelden uitslag heeft gehad.

Den 23sten.—Gisteren avond heeft men de eerste uiterlyke werking van de emancipatie-bill waargenomen. De hertog van *Norfolk* en lords *Clifford* en *Dormer*, zoo

als bekend is, belyders van de r. k. godsdienst, hebben zich aangemeld als leden van het hooger huis, in hetwelk gedurende 148 achtereenvolgende jaren geene belyders van die eerdienst zyn toegelaten geworden; hebben als zoodanig den eed afgelegd, welke by de jongste parlements-acte wordt voorgeschreven, en hebben daarop, onder de gelukwenschingen van den lord-kanzelier, de hertogen *van Sussex* en *Leinster*, graven *Grey*, *Fitzwilliam* en eene menigte andere lords, zitting genomen.

Men meldt by voortduring uit Ierland, dat de bedoelde maatregel ten eenemale een einde heeft gemaakt aan de onrust, welke daar te lande heeft geheerscht, en dat men nergens blyken bespeurt, noch van groote vreugde, noch van ontevredenheid. Het schynt echter bezwaarlyker, om de tegenstanders van den maatregel tot zwygen te brengen, en deze worden beschuldigd, van aan hunne ontevredenheid eene strekking te geven verre af van te beantwoorden aan het ontzag, hetwelk men aan de wet verschuldigd is.

'sGravenhage, April 15.—In berigten uit Batavia tot den 11den December komt voor, dat de opper-priester *Kiaje-Modjo* den 28sten November, aan boord van Z. M. fregat *Bellona*, gevankelyk ter reede van genoemde stad is aangebragt. De luitenant *Roeps*, welke zoo veel aandeel heeft gehad in de gevangenneming van dat opperhoofd, is tot kapitein bevorderd, en by de ontwapening van deszelfs aanhangelingen moet ook de resident *Nahuys* zeer gewigtige diensten hebben bewezen.

Brussel, April 28.—Het officieel dagblad, hetwelk hier ter stede wordt uitgegeven, behelst dezer dagen het navolgend berigt: "Brieven uit Rome, langs een buitengewonen weg aangebragt, melden, dat Z. H. *Pius VIII.* Mgr. *Capaccini* heeft benoemd als internuntius by het hof der Nederlanden, en denzelven tevens de noodige volmagt heeft gegeven voor de uitvoering van het concordaat. Deze benoeming levert een nieuw blyk op van de eenheid van inzigten, welke tusschen beide de hoven heerscht."

Den 30sten April.—In den *Courrier des Pays Bas* wordt aangekondigd, dat de uitgever van dat dagblad, de heer *Coché*, berigt heeft bekomen, om zich gereed te houden, ten einde den tyd der gevangenis, waartoe hy onlangs is verwezen, in St. Bernard door te brengen.

Men meldt uit Griekenland, dat op Egina den 20sten October, den verjaardag van den zeeslag van Navarino, de eerste steen is gelegd van eene kerk, welke den naam des Verlossers zal dragen, en welke door den President van dien Staat aan God, den Bevryder der Grieken, is toegewyd.

De Fransche *Gazette des Tribunaux* deelt de volgende regtszaak mede, die, vooral voor de liefhebbers der jagt, niet onbelangryk is, vermits daarby de vraag beslist is geworden, of iemand, die een door een ander aangeschoten wild in het open veld afmaakt, en zich hetzelve toeëigent, zich aan ontvreemding van eens anders eigendom schuldig maakt. Een jager had op een wild zwyn geschoten, en hetzelve, naar het zeggen van zyne medejagers, goed geraakt. Desniettegenstaande ontliep hun het zwyn, en werd nog een tyd lang door de honden vervolgd; doch deze keerden weldra terug, en de jagers verloren het wild uit het oog. Eenige wyngaardeniers ontwaarden het in eene andere gemeente, dan die, binnen welker grondgebied het zwyn aangeschoten was, vervolgden hetzelve en doodden het. Zy hadden het reeds naar hunne woonplaats vervoerd, en waren bezig met de verdeeling van hunnen buit, toen de jager, die het zwyn aangeschoten had, naar huis gaande, dit bespeurde, en het wild, als zyn eigendom terug eischte.—De wyngaardeniers weigerden aan dien eisch te voldoen, en nu werd een van hen door den jager voor de korrektionele regtbank van diefstal beschuldigd. De Advokaat van den klager beweerde dat aan een jager het wild toekwam, dat hy aangeschoten had, en dat door zyne honden vervolgd wierd, zonder onderscheid of hy daarby tegenwoordig was al dan niet; en dat al wie dit verkregen regt niet eerbiedigde, in de bepalingen van art. 401 van het straf-wetboek viel.

De beschuldigde heeft daarentegen betoogd, dat het eigendom van een stuk wild slechts daardoor verworven wierd, dat men het in handen krygt; dat het niet genoeg was, hetzelve doodelyk gekwetst te hebben; en dat de vervolging van het gekwetste dier slechts dan regt op deszelfs bezit konde geven, wanneer de jager zeer naby hetzelve was, en de zekerheid had, van hetzelve eindelyk te zullen magtig worden.

De Regtbank heeft begrepen, *dat het wild het eigendom van den jager wierd, zoodra het doodelyk door denzelven gekwetst was, en hy hetzelve zoo van naby vervolgde, dat het hem niet meer ontsnappen konde.*

Daar evenwel deze beide omstandigheden zich in het onderhavige geval niet vereenigen, werd de beschuldigde vrygesproken.

WAARSCHOUWING.

HET Publiek gelieve zich te herinneren den inhoud der Publicatie van den 29sten November 1820 betreffende de aanneming van Ordonnancien in betaling van 'slands middelen en voorts zich by deze waarschouwing voor verwittigd te houden, dat het daaromtrent bepaalde van en met den eersten der aanstaande maand July stiptelyk zal in acht genomen en nagekomen worden.

De Ontvanger by het Algemeen Bestuur,
C. L. VAN UYTRECHT.

Den 12den Juny 1829.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente Bestuur,
den 12den Juny 1829.

DE genen die als nog in gebreken zyn gebleven, om hunne Contributie tot instandhouding der Schuttery over dit Jaar te voldoen, worden by deze aangemaand om dezelve vóór of uiterlyk op ultimo dezer maand te komen betalen, dewyl alle na dien datum onvoldane rekeningen ter geregtelyke invordering aan het Publieke Ministerie zullen overgegeven worden.

De Ontvanger by het Gemeente Bestuur,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 20sten Juny 1829.

DE genen die als nog in gebreken zyn gebleven om hunne rekening van Tonnegeld der Nederlandsche vaartuigen over dit Jaar te voldoen, worden by deze aangemaand om dezelve vóór of uiterlyk op ultimo dezer maand te komen betalen, dewyl alle na dien datum onvoldane rekeningen ter geregtelyke invordering aan het Publieke Ministerie zullen overgegeven worden.

De Ontvanger by het Gemeente-Bestuur,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 26sten Juny 1829.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 15 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op poene als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald,

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente Bestuur,
den 5den Juny 1829.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand Juny zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger dan 25 Centen per pond.

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op poene als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

DAAR niemand zich heeft aangemeld genegen te zyn het Contract aantegaan om de Kanonnen en Ankers van Z. B. M. Schip Barham ter hoogte van de Oostpunt van Bonaire uit de zee te halen en in deze haven te brengen, zoo wordt by deze door den Kommandant van gemeld Schip, het volgende voorgesteld:

Een vaartuig voorzien van de benoodigde zeilen, ankers, &c. tot dezen dienst in staat, *per dag* te verhuren; de touwen en takkels, welke vereischt worden om de Kanonnen en Ankers uit het water op te hysschen zullen door den Kommandant bezorgd worden, alsmede de manschappen daartoe benoodigd.

De Eigenaar van het vaartuig zal hetzelve doen verzekeren en de premie zal door het Engelsche Gouvernement betaald worden, boven de huurpenningen.

De beslotene biljetten van inschryving zullen van heden af tot uiterlyk over acht dagen aan boord de Barham moeten bezorgd worden; en verdere informatie deswegen kan men by den Heer Cole, Schipper van gemeld Schip, erlangen.

Aan boord Z. B. M. Schip Barham te Curaçao den 26sten Juny 1829.

PUBLIEKE VERKOOPING.

M. L. ELLIS maakt hierby bekend dat hy op den 6den July aanstaande onder het Gemeente Huis in de Willemstad by Publieke Opveiling zal laten verkoopen eenige valabele Slaven; zullende dezelve Slaven tot en met den dag der opveiling toe voor convenabele pryzen onder de hand by hem ook verkrygbaar zyn.

Den 17den Juny 1829.

PUBLIEKE VERKOOPING.

OP aanstaanden Woensdag den eersten July zal de ondergeteekende door de Heeren A. DE MEZA & ZOONEN ten hunnen Pakhuize by Publieke Opveiling laten verkoopen eenige restanten van diverse Goederen tot het sluiten van Rekeningen. Insgelyks worden zyne Debiteuren alhier by deze aangemaand hunne nog openstaande Rekeningen ten spoedigste te komen vereffenen, in gebreken waarvan, hy verpligt zal zyn zyne pretentien geregtelyk te doen invorderen.

J. J. POOL.

Den 26sten Juny 1829.

Bekendmaking.

DE Kommissarissen van het laatst bestaan hebbende Muzyk Gezelschap, brengen ter kennis van de Leden van hetzelve, dat er na afbetaling der Schulden eenige gelden zyn overgebleven, waarvan zy op aanstaanden Woensdag den 1sten July des avonds te 7 ure in het Nassau Koffyhuis, rekening en verantwoording zullen overleggen; weshalve dan ook de Leden van opgem. Konsert worden uitgenoodigd om op den bepaalden tyd tegenwoordig te zyn, om hun aandeel van het overgeschotene terug te ontvangen; met verdere kennisgeving aan de Heeren Leden, dat het aandeel van die genen welke niet tegenwoordig zullen zyn aan den Armen zal worden toegekend.

De Kommissarissen voornoemd,
P. C. SIMON.
J. PH. BOSCH.

Den 26sten Juny 1829.

A WARNING.

A certain Mr. T. has allowed himself to make use of unbecoming expressions to discredit the City Hotel, which only shews his mean sentiments. Should said Mr. T. in future continue to use his ill languages against the Establishment, he may rest assured of being called upon for proves.

For J. RUSSEL.
L. STAHL.

June 12, 1829.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—JUNY.

22. golet Abeona, Dammers,		Aruba
sloep schip Diana, Stek,		Amsterdam
golet Mouche, Arnold,		St. Bartholomews
—— Voltigeuse, La Galeuse,		St. Domingo
—— Amable Lucia, Diedenhoven,		Porto Rico
bark Maria Mannela, Fernandez,		Coro
23. golet Anthoinette, Simon,		St. Thomas
24. —— Irene, Hanzen,		Coro
25. —— Mary, Palm,		St. Thomas

UITGEKLAARD—JUNY.

20. bark San José, Olivares,
22. golet Boliviana, Novero,
24. —— Neptunus, Haste,
25. —— Abeona, Dammers,
26. —— Anthoinette, Simon,
—— Esther La Reyna, Jacobs,

Op Zaterdag den 20sten dezer is Z. M. brik de Courier, gekommandeerd door den kapitein luitenant van der Straten, van Puerto Caballo alhier aangekomen.

FROM ST. THOMAS PAPERS.

MAY 17.

London, May 4.

We received last night the Paris papers of the 2d instant, the contents of which are important. From the frontiers of Servia, under the date of April 12, we are informed that the preparations for the campaign are truly fromidable on the side of the Turks, as far as concerns the number of troops; and that orders are given to lay waste every thing if a retreat should be necessary. It cannot be denied that the conqueror would be stopped by such a proceeding; but what a fatal prospect is this for the unfortunate inhabitant of Bulgaria and Romelia!—It is reported that the garrison of Widden has lately made an incursion into Little Wallachia, where it is said to have destroyed a great number of Russian military magazines, which is not at all probable, because there is a very strong corps at Hirchova and in the environs. The Danube, besides, has over flowed its banks in such a manner that it would be extremely hazardous to attempt the passage. It is said that a Russian magazine near Gallaz has been destroyed by the overflowing of the river.

The Journals continue to give the most deplorable accounts of the effects of the late inundations in West and East Prussia.

The German papers contain a long extract from the *Courier de Smyrne*, stating that civil war had recommenced in the isle of Candia, and ascribing its renewal, and the sufferings which it entailed upon the people, to the ambition of the President of Greece. His sleep is said to be disturbed by the sovereign authority assumed in another quarter of the world by Bolivar, and he is represented as disposed to sacrifice the peace of Europe, to the "delusive image of an extensive and powerful State," which he fain would establish for his own aggrandizement.

The Russians, it will be perceived, by the subjoined extracts, claim a victory in Asia, but it is evident that the account is much exaggerated. According to the French papers of the 3d instant, the campaign is expected to open, on the part of Russia, by attacks on four different points—1st, on the Danube, to compel the surrender of the fortresses which still hold out for the Porte; 2d, in Servia, by Orsova, Widdin, and Nissa; 3d, in Bulgaria, by Varna and Bazardjik; and 4th, on the coasts of the Black Sea, by Bourgas and Sizeboli, to cut off the communication with Adrianople. In such a plan of operations the head quarters would remain in Wallachia till the expected surrender of the fortresses on the Danube permitted a free communication in all points from Bucharest to Varna. Head quarters would then be transferred to the latter city, and the principal operations would be directed towards the Balkan and Schoumla, either with the object of attacking the Turkish army in front, or turning its position by a movement towards Bourgas.—*Lloyd's Ev. Post.*

Our letters from Gibraltar are of the 16th of April. They state that King Ferdinand, on the 6th, had signed the final document, making Cadiz a free port; for which franchise a sum of about eleven millions reals veleon, or five hundred and fifty thousand dollars, was to be paid annually to the government.—*Ib.*

The Hamburgh papers contain accounts from Constantinople to the 23d ult., derived from two different sources. On the one hand, the capital is represented as upon the verge of utter famine; whereas on the other, the *Austrian Observer* does not contain a single word on the subject, but devotes the whole of its Constantinople news to a minute detail of the new orders issued by the Sultan, for simplifying the costume of all public functionaries. A paper mentions, that the Russians had effected a landing near Ineada, 27 leagues from the capital; of any serious attack upon the capital itself, no apprehension seems to be entertained, but these little expeditions to various points of the coast have the necessary effect of keeping the whole country in a state of alarm. Ineada is a mere open village on the Black Sea coast, without a harbour or fortifications of any kind. It is about 29 miles nearer Constantinople than Sizeboli, of which the Russians lately took possession. At a masked ball lately given at Constantinople, by the Austrian Internuncio, the Sultan and one of his favourites are said to have been present, masked as Arabians—The Viceroy of Egypt's contingent, it is now said, is to march to Erzerum, to oppose the progress of Count Paskewitsch in the Asiatic provinces of Turkey. The amount of the contingent is differently stated; according to some it will consist of 12,000 men, according to others of 18,000 men. The march across the deserts of Palestine, it is however expected, will considerably reduce the numerical force of the Egyptian columns.

Paris, May 2.—Letters from Ancona of the 15th of April, say that Mr. Stratford Canning was stopping at Naples in expectation of the arrival of his successor, Mr. Gordon, after which be would immediately set out with his family for Paris.

The British naval force in the Mediterranean and the Archipelago receives considerable reinforcements, and all the squadrons assume a warlike attitude.

The Russian Admiral, Count Heyden, had designed to blockade Alexandria. It is affirmed that Admiral Malcolm has succeeded in dissuading him from that measure, as well as from confiscating the Egyptian ships captured by the Russians. They probably will be placed under the sequestration till orders shall arrive from St. Petersburgh, and may perhaps be restored untouched to the Pacha; for the English Admiral has also written to his court, to ask instructions for his conduct in this affair.—The absence of Admiral de Rigny at so critical a moment is much to be regretted. He understood how to maintain unanimity between the different nations, and to prevent all appearance of arbitrary proceedings. This distinguished officer is missed every where, and every body wishes for his speedy return to the theatre of his glory.—*German Journal.*

RUSSIA.

By the private letters from St. Petersburgh, which have reached this country, a determination seems to be evinced on the part of the government to carry on the war against Turkey with extraordinary vigour. General Diebitsch, the commander in chief, has had conferred upon him powers as great as ever were placed at the disposal of a military officer. He is to direct, without any control whatever, the whole operations of the campaign, to promote, degrade, or award distinctions to any officer who may merit it; and is empowered too to call into the field any amount of force he may consider necessary for the conquest of Turkey. This will retrieve, it is considered, the two great errors committed in the last campaign, when the troops in the field were far from being sufficiently numerous for the purpose, and the operations were further embarrassed and deprived of vigour by the presence and the interference of the Emperor. The war is far from being a popular one with the Russian officers, who may be said with truth to regard the approaching campaign with aversion and horror, but this feeling is counteracted by the hope of promotion which so extensive a service holds out. The state of the roads, however, in the north of Europe still continues extremely bad, and will delay for some weeks to come the sending of reinforcements into Turkey.

EXPERIMENTS WITH PRUSSIC ACID.

A great number of experiments with prussic acid was made in the early part of the last month by Mr Henderson, a medical student at New York. This gentleman states, that having great doubts on the subject of the reports which had been given of the power of hydrocyanic (prussic) acid, he procured a quantity of two sorts—the pure, as it is made in its greatest possible strength, and the medicinal acid, as made by Garden, of London, which is of about one seventh the strength of the pure acid. Mr. Henderson first rubbed three drops of the pure acid upon his naked arm, the effect of which was to make him stagger considerably, so as to keep with great difficulty from falling. An intense pain of the head succeeded, with a difficulty of sight; but this was not of long duration, and a strong taste of bitter almonds remained in the mouth for two hours. At the end of that time he recovered, and was as well as if nothing had happened. On the following day he swallowed eight drops of the acid as it is used in medicine, and increased the dose within the space of three days to sixteen drops at each dose, twice a day; but his head and sight became so violently affected, that he relinquished his experiments, so upon himself, and was several days before he completely recovered.—He then tried the effect of the pure acid upon animals. A cat upon whose nose he had rubbed four drops, walked a distance of eight or ten yards without the slightest appearance of being at all affected; but it then suddenly stopped, leaped into the air, and fell again dead. He then held a pen, the feather of which had been dipped into the acid, in an iron cage in which two rats were confined, so as to irritate them, and cause them to snap at the feather; they had no sooner done so, than they fell as if they had been shot. A large dog of the Newfoundland species was killed within three minutes by four drops of the acid being poured into its nostrils; whilst another dog of similar size and breed had a drachm of the common acid, such as is used in medicine, and with which several persons have recently destroyed themselves in this country, poured down its throat without effect. Whether this difference was to be attributed to the change which the acid undergoes by dilution, or to a difference of nervous sensibility in the animals, Mr. Henderson does not state,—probably to both. He mentions, indeed, that whilst he has seen one man take six drops of the medicinal acid four times a-day without apparent effect, another from merely smelling at the bottle in which it was contained, has been compelled to keep his bed for several hours. Upon frogs and other cold blooded animals the acid had very little effect. Two frogs, upon the soft parts of which he had rubbed a considerably quantity of the pure acid, suffered for a time as if from intoxication, and then recovered and hopped away. Upon insects of different kinds the effects were very curious. On the first application of the acid they curled up their legs, and were to all appearance dead; but in the course of a few hours, many of them, after exuding a black fluid, recovered life and strength. Mr. Henderson, in the paper from which this account is taken, gives several cases of remarkable cures in stomach complaints, and in indigestion generally, from the use of the prussic acid; but he states that its effects are so different in different persons, that it can never be prescribed with safety by the physician who has not been well acquainted with the constitution and previous habits of his patient; —to use his own words, "it is a medicine to be prescribed only to a physician by a physician."